

യൂസൂഫ്

അവതരണം മക്കയിൽ, വചനങ്ങൾ 111

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

الرَّتِّلِكَ ءَايَتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿١﴾

1. അലിഫ് -ലാം -റാ. സുവ്യക്തമായ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ വചനങ്ങളാണിവ.

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢﴾

2. തീർച്ചയായും നാം ഇതിനെ അറബിഭാഷയിൽ വായിക്കപ്പെടുന്ന പുസ്തകമാക്കി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി.

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْءَانَ

وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ ﴿٣﴾

3. നിനക്ക് ഈ ഖുർആൻ ബോധനമായി നൽകിയതിലൂടെ നാം നിനക്ക് ഏറ്റവും നല്ല ചരിത്ര കഥകൾ വിവരിച്ചു തരികയാണ്. ഇതിനുമുമ്പ് നീ (ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ച്) അറിവില്ലാത്തവനായിരുന്നുവല്ലോ.

3. മക്കയിലെ ചില ആളുകൾ നബി(സ)യോട് യൂസൂഫ് നബിയെപ്പറ്റി ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ചോദ്യത്തിനുത്തരമായി ഉടനെ യൂസൂഫ് നബി(അ)യുടെ കഥ പൂർണ്ണമായി അവരുടെ മുമ്പിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു.

إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِيُّ رَأْيِكَ أَحَدًا عَشَرَ كَوْكَبًا

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿٤﴾

4. യൂസൂഫ് തന്റെ പിതാവിനോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: പ്രിയ പിതാവേ, പതിനൊന്ന് നക്ഷത്രങ്ങളും സൂര്യനും ചന്ദ്രനും എനിക്കു സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യുന്നതായി ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടിരിക്കുന്നു.

قَالَ يَبْنَؤُنَّ لَا تَقْضُصْ رُءْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ

الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٥﴾

5. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ കുഞ്ഞേ! നിന്റെ ഈ സ്വപ്നത്തെപ്പറ്റി നിന്റെ സഹോദരന്മാർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കരുത്. അവർ നിനക്കെതിരെ വല്ല തന്ത്രവും പ്രയോഗിക്കും. തീർച്ചയായും പിശാച് മനുഷ്യന്റെ പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാകുന്നു.

5. ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ മകൻ, ഇസ്മാഖീം നബി(അ)യുടെ മകൻ, യഅ്ഖൂബ്(അ)യുടെ മകനാണ് യൂസൂഫ്(അ).

സ്വപ്നത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഇതായിരുന്നു: സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ട പതിനൊന്ന് നക്ഷത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനുള്ളായിരുന്ന പതിനൊന്ന് സഹോദരന്മാരും, സൂര്യൻ എന്നതുകൊണ്ട് പിതാവ് യഅ്ഖൂബ് നബി(അ)യും, ചന്ദ്രൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി(യൂസൂഫിന്റെ ചിറ്റമ്മ)യുമാണ് ഉദ്ദേശ്യം. അവരെല്ലാം ഒരുകാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുന്നിൽ തലകുനിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുമായിരുന്നു ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ പൊരുൾ.

യൂസൂഫി(അ)ന്റെ ചിറ്റമ്മമാരിൽനിന്നുള്ള പത്തു സഹോദരന്മാർ അദ്ദേഹത്തോടു അസൂയയുള്ളവരായിരുന്നു. സ്വപ്നത്തെപ്പറ്റി സഹോദരന്മാർ അറിഞ്ഞാൽ അവർക്ക് യൂസൂഫിനോടു വിദ്വേഷം തോന്നുകയും, യൂസൂഫിനെതിരെ ഗൂഢാലോചന നടത്താൻ പിശാച് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാമെന്നാണ് സ്നേഹമുള്ള ആ പിതാവിന്റെ ഉൽകണ്ഠ. അതിനാൽ അവരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നു തന്റെ സദുപദേശനായ മകനെ അദ്ദേഹം ഉണർത്തി.

وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١١﴾

6. അപ്രകാരം നിന്റെ രക്ഷിതാവ് നിന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും കാര്യങ്ങളുടെ ആന്തരർത്ഥം നിന്നെ പഠിപ്പിക്കുകയും, അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ നിന്റെ മേലും യഅ്ഖൂബ് കുടുംബത്തിന്റെ മേലും അവൻ പൂർത്തിയാക്കിത്തരികയും ചെയ്യും. അവൻ നേരത്തെ നിന്റെ രണ്ടു പൂർവപിതാക്കളായ ഇബ്റാഹീമിനും ഇസ്മാഖീമിനും അത് പൂർത്തീകരിച്ചുകൊടുത്തപോലെ. തീർച്ചയായും നിന്റെ നാഥൻ എല്ലാം അറിയുന്നവനും യുക്തിമാനുമാണ്.

﴿١١﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِّلسَّالِفِينَ ﴿١٢﴾

7. തീർച്ചയായും യൂസൂഫിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്മാരിലും ചോദിച്ചറിയുന്നവർക്കു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ غُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٣﴾

8. (അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്മാർ പരസ്പരം)പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: യൂസൂഫും അവന്റെ സഹോദരനുമാണ് നമ്മെക്കാൾ പിതാവിനു കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർ. നമ്മളാകട്ടെ (വലിയ) സംഘവുമാണ്. തീർച്ചയായും നമ്മുടെ പിതാവ് വ്യക്തമായ വഴികേടിൽതന്നെയാണ്.

8. യഅ്ഖൂബ് നബി(അ)യുടെ മറ്റൊരു പേരാണ് ഇസ്രാഇൽ (ദൈവത്തിന്റെ പടയാളി). അദ്ദേഹത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ട് മക്കളുടെ സന്താന പരമ്പരകൾക്കാണ് 'ബനു ഇസ്രാഇൽ' (ഇസ്രായേൽ സന്തതികൾ) എന്ന് പറഞ്ഞു വരുന്നത്. പന്ത്രണ്ടു മക്കളിൽ അവസാനത്തെ രണ്ടു മക്കളായിരുന്നു യൂസൂഫും സഹോദരൻ ബിൻയാമീനും. ഇവർ രണ്ടും ഒരു മാതാവിൽനിന്നുള്ളവരായിരുന്നു. ബിൻയാമിൻ യൂസൂഫിനേക്കാൾ കുറേ വയസ്സിന് ഇളയതായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനസമയത്ത് മാതാവ് മരിച്ചുപോയി. ഇതായിരുന്നു ഈ രണ്ട് കുട്ടികളെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ യഅ്ഖൂബ് നബിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അതുകാരണം മൂത്ത പുത്രന്മാർക്ക് അവരുടെ നേരെ കടുത്ത അസൂയ തോന്നിയിരുന്നു.

أَقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهَ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا

مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ﴿٩﴾

- 9. നിങ്ങൾ യൂസൂഫിനെ കൊന്നുകളയുക. അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ഭൂപ്രദേശത്തും അവനെ കൊണ്ടെറിയുക. എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മുഖം നിങ്ങൾക്ക് (മാത്രമായി) ഒഴിഞ്ഞു കിട്ടും. അതിനുശേഷം നിങ്ങൾക്ക് നല്ല ആളുകളായി കഴിയുകയും ചെയ്യും.

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهَ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ

يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿١٠﴾

- 10. അപ്പോൾ അക്കൂട്ടത്തിലൊരുവൻ പറഞ്ഞു: യൂസൂഫിനെ വധിക്കരുത്. നിങ്ങൾക്ക് വല്ലതും ചെയ്യണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവനെ ഏതെങ്കിലും കിണറ്റിന്റെ അടിയിലേക്ക് ഇട്ടേക്കുക. വല്ല സഞ്ചാരികളും അവനെ എടുത്ത് കൊണ്ടുപൊയ്ക്കാളും.

قَالُوا يَا بَنَاتَنَا مَا لَكِ لَا تَأْتِي عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَنْصِحُونَ ﴿١١﴾

- 11. (പിതാവിനോട്) അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, അങ്ങക്കെന്തുപറ്റി? യൂസൂഫിന്റെ കാര്യത്തിൽ അങ്ങ് ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കാത്തത് എന്ത്? ഞങ്ങളാകട്ടെ, തീർച്ചയായും അവന്റെ ഗുണകാംക്ഷികളാകുന്നു.

أَرْسَلَهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٢﴾

- 12. നാളെ അവനെ ഞങ്ങളോടൊപ്പം അയച്ചാലും. അവൻ (തിന്നും കുടിച്ചും യഥേഷ്ടം) കളിച്ചുല്ലസിക്കട്ടെ. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അവനെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാം.

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ

غَافِلُونَ ﴿١٣﴾

- 13. (പിതാവ്) പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുപോകുന്നത് തീർച്ചയായും എനിക്ക് സങ്കടമുണ്ടാക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ അവനെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധരായിരിക്കെ, ചെന്നായ അവനെ തിന്നേക്കുമോ എന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

قَالُوا لَيْنِ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿١٤﴾

- 14. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ (വലിയ) ഒരു സംഘമായിരിക്കെ അവനെ ചെന്നായ (പിടിച്ചു) തിന്നുകയാണെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും അപ്പോൾ ഞങ്ങൾ നഷ്ടക്കാർ തന്നെയാണല്ലോ.

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا

إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٥﴾

15. അങ്ങനെ അവനെയുംകൊണ്ട് അവർ പോകുകയും, അവനെ കിണറ്റിനടിയിലേക്ക് ഇടുവാൻ അവർ ഒന്നിച്ചു തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവൻ നാം ബോധനം നൽകി: നീ അവർക്ക് അവരുടെ ഈ ചെയ്തിയെക്കുറിച്ച് നീ അവരോട് നിശ്ചയമായും വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും, (അന്ന്) അവർ അതെപ്പറ്റി ബോധവാന്മാരായിരിക്കുകയില്ല.

وَجَاءُوا آبَاهُمْ عَشَاءً يَبْكَونَ ﴿١١﴾

16. സന്ധ്യാസമയത്ത് അവർ തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ അടുത്ത് കരഞ്ഞുകൊണ്ടു വന്നു.

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكَنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ ۗ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٢﴾

17. അവർ പറഞ്ഞു: തങ്ങളുടെ പിതാവേ, തങ്ങൾ മത്സരിച്ചു ഓടിപ്പോവുകയും, യൂസൂഫിനെ തങ്ങളുടെ സാധനങ്ങളുടെ അടുത്ത് വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ ചെന്നായ അവനെ (പിടിച്ചു)തിന്നു. തങ്ങൾ എത്ര സത്യം പറയുന്നവരായാലും അങ്ങ് തങ്ങളെവിശ്വസിക്കുകയില്ല.

وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ ۗ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ فَصَبِرْ ۖ جَمِيلٌ ۗ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿١٣﴾

18. അവന്റെ(യൂസൂഫിന്റെ) കുപ്പായത്തിൽ കള്ളച്ചോര പുരട്ടിയാണ് അവർ വന്നത്. (യഅ്ബൂബ്)പറഞ്ഞു: അല്ല! നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ (എന്തോ)ഒരുകാര്യം നിങ്ങൾക്ക് ആകർഷകമാക്കി. അതിനാൽ ഭംഗിയായ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകതന്നെ. നിങ്ങൾ വിവരിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിൽ സഹായം തേടപ്പെടേണ്ടവൻ അല്ലാഹുവത്രെ.

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَةً ۗ قَالَ يَبْشُرِي هَذَا غُلَامٌ ۚ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةَ ۚ وَاللَّهُ عَلَيْكُمْ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

19. ഒരു യാത്രാസംഘം (അതുവഴി) വന്നു. അങ്ങനെ അവർ അവർക്ക് വെള്ളം കൊണ്ടുവരുന്നവനെ(ആ കിണറ്റിനടുത്തേക്ക്)അയച്ചു. അയാൾ തന്റെ തൊട്ടി ഇറക്കി. അവൻ പറഞ്ഞു: ഹായ് സന്തോഷം. ഇതാ ഒരു ബാലൻ! അവർ ആ കുട്ടിയെ ഒരു കച്ചവടച്ചരക്കാക്കി ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചു. അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിവുള്ളവനായിരുന്നു.

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ﴿١٥﴾

20. ഒടുവിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ തൃപ്തമായ വിലക്ക്-ഏതാനും വെള്ളിക്കാശിന് വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അവരാകട്ടെ, അവനിൽ ഒട്ടും താൽപര്യമില്ലാത്തവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നു.

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِمَنْ أَتَاهُ ۖ أَلَا أَرَىٰ مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۗ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ ۗ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۗ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ ۗ وَلَئِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾

21. ഈജിപ്തിൽ, അദ്ദേഹത്തെ (വിലയ്ക്കും) വാങ്ങിയ ആൾ തന്റെ പത്നിയോട് പറഞ്ഞു: ഇവന്റെ (നമ്മുടെ കൂടെയുള്ള)താമസത്തെ നീ മാന്യമാക്കുക. ഇവൻ നമുക്ക് പ്രയോജനപ്പെട്ടേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കിവനെ മകനായി സ്വീകരിക്കാം. അങ്ങനെ യൂസൂഫിന് നാം ആഭൃപ്രദേശത്ത് സൗകര്യമൊരുക്കിക്കൊടുത്തു. സ്വപ്നവാർത്തകളുടെ വ്യാഖ്യാനം അവനെ നാം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. അല്ലാഹു തന്റെ കാര്യം ജയിച്ചുകൊള്ളുന്നവനെത്ര. പക്ഷേ,അധികമനുഷ്യരും അതറിയുന്നില്ല.

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٢﴾

22. അവൻ പൂർണ്ണവളർച്ച പ്രാപിച്ചപ്പോൾ നാം അവന് യുക്തിബോധവും ജ്ഞാനവും പ്രദാനം ചെയ്തു. സജ്ജനങ്ങൾക്ക് അപ്രകാരം നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു.

وَرَوَدَتْهُ الْمَتَىٰ هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنِ نَفْسِهِ ۖ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْت لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُغْلِبُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

23. അവൻ(യൂസൂഫ്)ഏതൊരുവളുടെ വീട്ടിലാണോ താമസിച്ചിരുന്നത്,അവൾ അവനെ വശീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. വാതിലുകളടച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു: 'നീ ഇങ്ങോട്ട് വരിക.' അവൻ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു ശരണം.നിശ്ചയമായും അവനാണ് എന്റെ രക്ഷിതാവ്. അവൻ എനിക്കു നല്ലസ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും തെറ്റുചെയ്യുന്നവർ വിജയിക്കുകയില്ല.

23. ഖുർആൻ ഈ സത്രിയുടെ പേർ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. തൽമുദിൽ 'സുലൈഖാ'(Zelicha-സെലിഖാ) എന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയതായി വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നു.

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَجًا بُرْهَنَ رَبِّهٖ ۗ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ۗ إِنَّهٗ مِنۡ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٤﴾

24. അവൾക്ക് അവനിൽ ആഗ്രഹമുണ്ടായി. തന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം അവൻ കണ്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവളെ അവനും ആഗ്രഹിക്കുമായിരുന്നു.ഇപ്രകാരം(സംഭവിച്ചത്) തിന്മയും നീചവൃത്തിയും അവനിൽനിന്ന് നാം തിരിച്ചു വിടുന്നതിനുവേണ്ടിയത്രെ. തീർച്ചയായും അവൻ നമ്മുടെ നിഷ്കളങ്ക ദാസന്മാരിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു.

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِن دُبُرٍ ۖ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ۗ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

25. അവർ രണ്ടുപേരും വാതിൽക്കലേക്കു ഓടി. അവൾ പിന്നിൽനിന്ന് അവന്റെ കുപ്പായം (വലിച്ചു)കീറി. വാതിൽക്കൽ അവളുടെ നാമനെ(ഭർത്താവിനെ) ഇരുവരും കണ്ടുമുട്ടി. അവൾ പറഞ്ഞു: അങ്ങയുടെ ഭാര്യയുടെ കാര്യത്തിൽ ദുരുദ്ദേശ്യം വെച്ചുപുലർത്തിയ ഒരുവന്റെ പ്രതിഫലം, അവൻ ജയിലിലടക്കപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ ശിക്ഷയോ ആയിരിക്കണം.

قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِيَّ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ

مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٢٦﴾

26. യൂസുഫ് പറഞ്ഞു: അവളാണ് എന്നെ വശീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചത്. അവളുടെ കുടുംബത്തിൽപെട്ട ഒരു സാക്ഷി ഇപ്രകാരം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു: അവന്റെ കുപ്പായം മുൻവശത്താണ് കീറിയതെങ്കിൽ അവൾ സത്യമാണ് പറഞ്ഞത്. അവൻ കളവ് പറയുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലാണ്.

وَإِن كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾

27. എന്നാൽ, അവന്റെ കുപ്പായം പിൻവശത്താണ് കീറിയിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ അവൾ പറഞ്ഞത് കള്ളമാണ്. അവൻ സത്യം പറഞ്ഞവരുടെ കൂട്ടത്തിലുമാണ്.

فَلَمَّا رَا قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

28. അങ്ങനെ അവന്റെ(യൂസുഫിന്റെ) കുപ്പായം പിൻഭാഗം കീറിയതായി കണ്ടപ്പോൾ അവൻ (യൂസുഫിനെ വാങ്ങിയ ആൾ) പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും ഇത് നിങ്ങളുടെ (സ്ത്രീകളുടെ) കൃതന്ത്രത്തിൽ പെട്ടതാണ്. നിങ്ങളുടെ കൃതന്ത്രം ഭയങ്കരം തന്നെ.

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾

29. യൂസുഫ്! നീ ഇത് അവഗണിച്ചേക്കുക. (സ്ത്രീയോട് പറഞ്ഞു): നീ നിന്റെ തെറ്റിനാമാപ്പ് തേടുക. തീർച്ചയായും നീ തെറ്റുകാരിയുടെ കൊട്ടത്തിലാകുന്നു.

﴿٣٠﴾ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتْنَهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ

شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

30. പട്ടണത്തിലെ സ്ത്രീകൾ പറഞ്ഞു: പ്രഭുവിന്റെ ഭാര്യ തന്റെ വേലക്കാരനെ വശീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. (അവനോടുള്ള)അനുരാഗം അവളുടെ മനം കവർന്നിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും നാം അവളെ വ്യക്തമായ വഴികേടിൽ അകപ്പെട്ടതായി കാണുന്നു.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكِنًا وَآتَتْ كُلَّ

وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ

أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾

31. അങ്ങനെ അവരുടെ തന്ത്രത്തെപ്പറ്റി അവൾ കേട്ടപ്പോൾ അവരുടെ അടുത്തേക്ക് അവൾ ആളെ അയക്കുകയും അവർക്ക് ചാറിയിരിക്കാൻ അവൾ ഇരിപ്പിടങ്ങളൊരുക്കുകയും ചെയ്തു. (പഴങ്ങൾ മുറിക്കാൻ)അവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും അവൾ ഓരോ കത്തികൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. (യൂസുഫിനോട്)അവൾ പറഞ്ഞു: അവരുടെ മുന്നിലേക്ക് ചെല്ലുക. അങ്ങനെ

അവർ അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവർക്ക് അവനെപ്പറ്റി വിസ്മയം തോന്നുകയും (അവരറിയാതെ) അവരുടെ കൈകൾ മുറിക്കുകയും ചെയ്തു. (വിസ്മയ ചിത്തരായി) അവർ പറഞ്ഞു പോയി: അല്ലാഹു എത്ര പരിശുദ്ധൻ! ഇത് ഒരു മനുഷ്യനല്ല. ഇത് മാന്യനായ ഒരു മലക്കല്ലാതാരുമല്ല.

قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنِنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَودتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ
 وَلَئِن لَّمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيَسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّغِيرِينَ ﴿٣٢﴾

32. (പ്രഭുവിന്റെ ഭാര്യ) പറഞ്ഞു: എന്നാൽ ഏതൊരുവന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയോ അവനാണിത്. തീർച്ചയായും ഞാൻ ഇവനെ വശീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അവൻ (സ്വയം കളങ്കപ്പെടുത്താതെ)കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഞാൻ അവനോട് ആജ്ഞാപിക്കുന്നത് അവൻ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവൻ ജയിലിലടക്കപ്പെടുകയും നിന്ദ്യരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي
 كَيْدَهُنَّ أَصَبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾

33. അവൻ(യൂസുഫ്)പറഞ്ഞു: എന്റെ നാഥാ! ഇവർ എന്നെ ഏതൊന്നിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനേക്കാൾ എനിക്കിഷ്ടം തടവറയാകുന്നു. ഇവരുടെ കുതന്ത്രം നീ എന്നിൽ നിന്ന് തട്ടിമാറ്റുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അവരിലേക്ക് ചാഞ്ഞുപോയേക്കും. ഞാൻ അവിവേകികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിപ്പോകുകയും ചെയ്യും.

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٤﴾

34. അപ്പോൾ അവന്റെ രക്ഷിതാവ് അവന്റെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചു. അങ്ങനെ അവനിൽ നിന്ന് അവരുടെ കുതന്ത്രത്തെ അവൻ തട്ടിമാറ്റുകയും ചെയ്തു. തീർച്ചയായും അവൻ തന്നെയാണ് എല്ലാം കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനും.

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٣٥﴾

35. പിന്നീട് (യൂസുഫിന്റെ നിരപരാധിത്വത്തിന്റെ) തെളിവുകൾ കണ്ടറിഞ്ഞ ശേഷവും അവനെ ഒരവധിവരെ ജയിലിൽ പാർപ്പിക്കുകതന്നെ വേണമെന്ന് അവർക്ക് തോന്നി.

35. യൂസുഫ് നബി കുറ്റക്കാരനല്ലെന്ന് അവിടത്തെ ഭരണാധികാരികൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതുല്യ സൗന്ദര്യം ഈജിപ്തിലെ നിരപരാധി മാന്യമഹതികളെ മതിമ്രമത്തിലകപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അപ്പോൾ പ്രശ്നങ്ങൾ ഒഴിവാക്കാൻ ഈജിപ്തിലെ നേതാക്കന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ നിലക്കുനിർത്തുന്നതിനെക്കാൾ സൗകര്യപ്രദമായ മാർഗം നിരപരാധിയായ യൂസുഫിനെ ജയിലിലടയ്ക്കുന്നതാണ് എന്നു തോന്നി. അവസാനം അദ്ദേഹത്തെ അവർ തടവിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ
 الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أُحْمَلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِينَا
 بِتَأْوِيلِهِ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾

36. അവനോടൊപ്പം രണ്ടു യുവാക്കളും ജയിലിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവരിലൊരുവൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ മദ്യം പിഴിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി സ്വപ്നം കണ്ടിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരാൾ പറഞ്ഞു: ഞാൻ എന്റെ തലയിൽ റൊട്ടി ചുമക്കുന്നതായും പക്ഷികൾ അതിൽ നിന്നു തിന്നുന്നതായും സ്വപ്നം കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ഇതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം പറഞ്ഞു തരിക. തീർച്ചയായും താങ്കളെ സദൃശ്യത്തനായാണ് ഞങ്ങൾ കാണുന്നത്.

قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا
ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِيَّيْ تَرَكَتْ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾

37. അവൻ(യൂസൂഫ്) പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടാറുള്ള ഭക്ഷണം നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തുന്നതിനു മുമ്പായി അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തരാതിരിക്കില്ല. എന്റെ നാമൻ എനിക്കു പഠിപ്പിച്ചുതന്നതിൽ പെട്ടതത്രെ അത്. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരും പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരുമായ ജനത്തിന്റെ മാർഗം ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

وَأَتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ
بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾

38. എന്റെ പിതാക്കളായ ഇബ്രാഹീമിന്റെയും, ഇസഹാഖിന്റെയും യഅൂബിന്റെയും മാർഗമാണ് ഞാൻ പിന്തുടരുന്നത്. അല്ലാഹുവിൽ ഒന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു അനുവാദമില്ല. അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കും (മറ്റും) മനുഷ്യരോടും ചെയ്ത അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒപ്പട്ടതാണിത്. പക്ഷേ, മനുഷ്യരിൽ അധികപേരും നന്ദി കാണിക്കുന്നില്ല.

يَصْنَعِ الْجَبِّي السَّجْنِ ءَآرَبَابٌ مُتَّفَقُونَ خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ الْوَاحِدُ
الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾

39. എന്റെ രണ്ടു ജയിൽ സന്ദേഹിതരേ, വ്യത്യസ്തരായ പല ദൈവങ്ങളാണോ ഉത്തമം? അതല്ല, ഏകനും സർവാധിനാഥനുമായ അല്ലാഹുവാനോ?

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيئُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا
إِيَّاهُ ذَلِكَ الَّذِينَ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

40. അവനെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെല്ലാം നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരും നാമകരണം ചെയ്തതായ (വെറും) പേരുകൾ മാത്രമാണ്. അല്ലാഹു അതിനൊന്നിനും ഒരു പ്രമാണവും ഇറക്കിത്തന്നിട്ടില്ല. വിധികർത്തൃത്വം അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും

മില്ല. അവനെക്കൂടാതെ മറ്റാർക്കും നിങ്ങൾ ആരാധനയർപ്പിക്കരുതെന്നു അവൻ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏറ്റം ശരിയായ ജീവിതക്രമം അതാണ്. പക്ഷേ, മനുഷ്യരിൽ അധികപേരും അറിയുന്നില്ല.

يَصْنَعِي السَّجْنَ أَمَا أَحَدُكُمْ فَتَسْقِي رَبَّهُ وَخَمْرًا وَأَمَا الْآخَرُ
فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ ۚ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٤١﴾

41. എന്റെ രണ്ടു ജയിൽ സന്ദേശിതരേ, നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ തന്റെ യജമാനനു മദ്യം കുടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാൽ മറ്റവനോ, അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നതും അവന്റെ തലയിൽ നിന്നു പറവകൾ കൊത്തിത്തന്നുമാകുന്നു. നിങ്ങൾ ഇരുവരും ഏതൊരു കാര്യത്തിൽ വിധി തേടിയോ ആ കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا أذْكَرُنِي ۖ عِنْدَ رَبِّكَ فَأَدَسْنَاهُ الشَّيْطَانُ
ذَكَرَ رَبَّهُ ۖ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤٢﴾

42. അവർ രണ്ടു പേരിൽ രക്ഷപ്പെടുമെന്നു താൻ കരുതിയ ആളോടു അവൻ (യൂസുഫ്) പറഞ്ഞു: നിന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കൽ നീ എന്നെപ്പറ്റി പറയുക. എന്നാൽ തന്റെ യജമാനനോടു അതേക്കുറിച്ച് പറയുന്ന കാര്യം പിശാച് അയാളെ വിസ്മരിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. അതിനാൽ (യൂസുഫ്) കൊല്ലങ്ങളോളം ജയിലിൽത്തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ
عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرَى يَأْبَسَتِ يَتَأَيَّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي
رُءْيَايَ إِن كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ﴿٤٣﴾

43. (ഒരിക്കൽ)രാജാവു പറഞ്ഞു:ഏഴു തടിച്ചു കൊഴുത്ത പശുക്കൾ. അവയെ ഏഴു മെലിഞ്ഞ പശുക്കൾ തിന്നുന്നതായി ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏഴു പച്ചക്കതിരുകളും മറ്റു ഏഴു ഉണങ്ങിയ കതിരുകളും(ഞാൻ കണ്ടു). അല്ലയോ പ്രധാനികളേ! എന്റെ ഈ സ്വപ്നത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം എനിക്കു പറഞ്ഞുതരിക. നിങ്ങൾ സ്വപ്നവ്യാഖ്യാതാക്കളാണെങ്കിൽ!

قَالُوا أَضْغَثٌ أَحْلَمَ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَمِ بِعَالِمِينَ ﴿٤٤﴾

44. അവർ പറഞ്ഞു: പലതരം പേക്കിനാവുകൾ! ഞങ്ങൾ പേക്കിനാവുകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നവരുമല്ല.

وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ ۖ فَأَرْسَلُونِ ﴿٤٥﴾

45. ആ രണ്ടു പേരിൽ(യൂസുഫിന്റെ ജയിൽ സന്ദേശിതർ) രക്ഷപ്പെട്ടവൻ നീണ്ട കാലയളവിനുശേഷം (യൂസുഫിന്റെ കാര്യം) ഒർമ്മിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചുതരാം. ആകയാൽ (അതിനു) എന്നെ അയക്കുവിൻ.

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ
 عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأُخْرَى يَأْبِسَتِ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى
 النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٤٦﴾

46. (അവൻ യൂസുഫിന്റെ അടുത്തു ചെന്നു പറഞ്ഞു:) ഹേ, സത്യസന്ധനായ യൂസുഫ്! ഏഴു കൊഴുത്ത പശുക്കളെ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏഴ് മെലിഞ്ഞ പശുക്കളുടെയും ഏഴു പച്ചയായ ധാന്യക്കതിരുകളുടെയും വേറെ (ഏഴു)ഉണങ്ങിയ കതിരുകളുടെയും കാര്യത്തിൽ താങ്കൾ ഞങ്ങൾക്ക് വിധി പറഞ്ഞു തരിക. ജനങ്ങൾ അറിയുന്നതിനായി ആ വിവരവുമായി എനിക്കു അവരുടെ അടുത്തേക്കു മടങ്ങാമല്ലോ.

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا
 مِمَّا تَأْكُلُونَ ﴿٤٧﴾

47. അദ്ദേഹം(യൂസുഫ്)പറഞ്ഞു: ഏഴുകൊല്ലം നിങ്ങൾ തുടർച്ചയായി കൃഷി ചെയ്യുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ കൊയ്തെടുക്കുന്നവ അവയുടെ കതിരിൽ തന്നെ അതിനെ മാറ്റിവെച്ചു കുക; നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുന്ന അൽപമൊഴികെ.

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادًا يَأْكُلْنَ
 مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصِنُونَ ﴿٤٨﴾

48. അനന്തരം,പ്രയാസകരമായ ഏഴു വർഷങ്ങൾ അതിനുശേഷം വരുന്നതാകുന്നു. ഇക്കാലത്ത്, അന്നേയ്ക്കുവേണ്ടി ശേഖരിച്ചുവെച്ചിരുന്നതെല്ലാം തിന്നുതീരും. നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ചുവെച്ച അൽപമൊഴികെ.

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ ﴿٤٩﴾

49. പിന്നീട് അതിനുശേഷം ഒരു വർഷം വരും. അന്ന് ജനങ്ങൾക്ക് സുഭിക്ഷതയുണ്ടാകുകയും അന്ന് അവർ (തങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള എണ്ണയും മറ്റും) പിഴിഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്യും.

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ
 فَسَأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾

50. രാജാവ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അവനെ(യൂസുഫിനെ) എന്റെ അടുത്തു കൊണ്ടുവരിക. അങ്ങനെ തന്റെ അടുത്തു (രാജാവിന്റെ) ദൂതൻ വന്നപ്പോൾ (യൂസുഫ്) പറഞ്ഞു: നീ നിന്റെ യജമാനന്റെ അടുത്തേക്കു തിരിച്ചു പോവുക. എന്നിട്ട് സ്വന്തം കൈകൾ മുറിപ്പെടുത്തിയ ആ സ്ത്രീകളുടെ നിലപാടെന്താണെന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുക. തീർച്ചയായും എന്റെ രക്ഷിതാവ് അവരുടെ കുതന്ത്രത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണ്.

قَالَ مَا خَطْبُكُمْ إِذِ رَوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَن نَّفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ لَنْ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٥١﴾

51. (ആ സ്ത്രീകളെ വിളിച്ചു വരുത്തി രാജാവ്) ചോദിച്ചു: നിങ്ങൾ യൂസുഫിനെ വശപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അവസ്ഥ എന്തായിരുന്നു?

അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു എത്ര പരിശുദ്ധൻ! അവനെതിരെ ഒരു ദോഷവും ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. പ്രഭുവിന്റെ ഭാര്യ പറഞ്ഞു: ഇപ്പോൾ സത്യം വെളിപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ വശീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണുണ്ടായത്. തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം സത്യവാന്മാരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാകുന്നു.

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَتَىٰ لِمَ أَخَذَهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِبِينَ ﴿٥٢﴾

52. അത് (പ്രഭുവിന്റെ) അഭാവത്തിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ വഞ്ചിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം അറിയുന്നതിനു വേണ്ടിയാകുന്നു. വഞ്ചകരുടെ കൃതന്ത്രങ്ങളെ അല്ലാഹു വിജയത്തിലേക്ക് നയിക്കുകയില്ല എന്നതിനാലുമാകുന്നു (അങ്ങനെ പറയുന്നത്).

﴿ وَمَا أَجْرِيَّ نَفْسِيَّ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٣﴾

53. ഞാൻ എന്റെ മനസ്സിനെ കുറ്റത്തിൽ നിന്ന് നിരപരാധിയാക്കുന്നില്ല. തീർച്ചയായും (മനുഷ്യ) മനസ്സ് തിന്മക്ക് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതുതന്നെയാകുന്നു - എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ കാര്യം ലഭിച്ചവനൊഴിച്ചു. തീർച്ചയായും എന്റെ നാഥൻ ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാ നിധിയുമാകുന്നു.

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصُهَا لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿٥٤﴾

54. രാജാവ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ എന്റെ അടുത്ത് കൊണ്ടുവരിക. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ എന്റെ പ്രത്യേകക്കാരനായി നിയമിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ അദ്ദേഹവുമായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ രാജാവ് പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും താങ്കൾ ഇന്ന് നമ്മുടെ അടുക്കൽ സ്ഥാനമുള്ളവനും വിശ്വസ്തനുമായിരിക്കുന്നു.

﴿ قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكُمْ ﴿٥٥﴾

55. അദ്ദേഹം (യൂസുഫ്) പറഞ്ഞു: രാജ്യത്തിന്റെ ഖജനാവുകളുടെ ചുമതല എന്നെ ഏൽപ്പിക്കുക. തീർച്ചയായും ഞാൻ അറിവുള്ള സൂക്ഷിപ്പുകാരനാകുന്നു.

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُونَ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ نُنْصِيبُ
بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾

56. ഇപ്രകാരം നാം യൂസുഫിന് അന്നാട്ടിൽ-അതിൽ നിന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്ത് അവൻ താമസിക്കുമാറ് നാം അദ്ദേഹത്തിന് ആ ഭൂപ്രദേശത്ത് സൗകര്യം നൽകി. നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നമ്മുടെ കാര്യം നാം അനുഭവിക്കുന്നു. സജ്ജനങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം നാം പാഴാക്കിക്കളയുന്നതല്ല.

﴿٥٧﴾ وَلَا جِزْيَ الْأَخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

57. എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് പരലോകത്തെ പ്രതിഫലം തന്നെയാണ് ഉത്തമം.

﴿٥٨﴾ وَجَاءَ إِخْوَةَ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

58. യൂസുഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ(ഇജിപ്തിൽ) വന്നു. അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത് പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. എന്നാൽ അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലായില്ല.

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ أَئْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِّنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي
أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٥٩﴾

59. അങ്ങനെ അവർക്കുള്ള ചരക്കുകൾ സജ്ജീകരിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെ പിതാവ് വഴിയുള്ള സഹോദരനെ നിങ്ങൾ എന്റെ അടുത്ത് കൊണ്ടുവരിക. ഞാൻ അളവ് തികച്ചു തരുന്നതും ഏറ്റവും നല്ല നിലയിൽ ആതിഥ്യമരുളുന്നതും നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലേ?

﴿٦٠﴾ فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ

60. എന്നാൽ അവനെ നിങ്ങൾ എന്റെ അടുത്ത് കൊണ്ടുവരുന്നില്ലെങ്കിൽ, എന്റെ പക്കൽ നിങ്ങൾക്ക് അളവ്(ധാന്യം) ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ എന്നെ സമീപിക്കുകയും വേണ്ട.

﴿٦١﴾ قَالُوا سَنُرْوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ

61. അവർ പറഞ്ഞു: അവനെ(കിട്ടുന്നതിനു) അവന്റെ പിതാവിനോട് ഞങ്ങൾ ശ്രമിച്ചുനോക്കട്ടെ. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ ചെയ്യാം.

وَقَالَ لِيَتَّيْنِيهِ أَجْعَلُوا بَضْعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا
إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٦٢﴾

62. അദ്ദേഹം(യൂസുഫ്) തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോട് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അവർ കൊണ്ടുവന്ന ദ്രവ്യം അവരുടെ ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽ തന്നെ (തിരികെ) വെച്ചേക്കുക. അവർ തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയാൽ (തങ്ങൾ കൊടുത്ത മുതൽ തിരിച്ചു കിട്ടിയതായി) മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളൂ. (അപ്പോൾ) അവർ മടങ്ങിവന്നേക്കാം.

فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ آبَائِهِمْ قَالُوا يَتَّبِعُنَا مِن مِّنَّا الْكَيْلُ فَأرْسِلْ
مَعَنَا آخَانًا نَّكَتِلُ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿١٣﴾

63. അവർ തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ അടുത്തു മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, അളന്നുതരുന്നതു ഞങ്ങൾക്കു തടയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ അയച്ചുതരിക. എങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു അളന്നുകിട്ടുന്നതാണ്. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അവനെ കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നതാണ്.

قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا ءَامَنُتُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِن قَبْلُ فَآلَهُ خَيْرٌ
حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٤﴾

64. അദ്ദേഹം(പിതാവ്)പറഞ്ഞു: മുമ്പു അവന്റെ സഹോദരൻ(യൂസൂഫിന്റെ)കാര്യത്തിൽ വിശ്വസിച്ചപ്പോലെയല്ലാതെ ഇവന്റെ കാര്യത്തിലും എനിക്ക് നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കാനാവുമോ? അല്ലാഹുവാണ് ഏറ്റവും നല്ല സംരക്ഷകൻ. അവൻ കാര്യണികരിൽ കാര്യണികനുമകുന്നു.

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَعَهُمْ وَجَدُوا بِضِئْتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا
يَتَّبِعُنَا مَا نَبِغِي هَذِهِ بِضِئْتَنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ
أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانًا وَنَزَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَّسِيرٌ ﴿١٥﴾

65. അവർ അവരുടെ സാധനങ്ങൾ തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അവരുടെ ദ്രവ്യം അവർക്കുതന്നെ തിരിച്ചു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നമുക്കു ഇനിയെന്തു വേണം? ഇതാ നമ്മുടെ ദ്രവ്യം നമുക്കു തിരികെ കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കൂടുംബത്തിനു ഞങ്ങൾ(ഇനിയും)ധാന്യം കൊണ്ടുവരാം. ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ ഞങ്ങൾ കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഒരൊട്ടകത്തിനു ചുമക്കാവുന്ന അളവു ഞങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ കിട്ടുകയും ചെയ്യും. അതൊരു നിസ്സാരമായ അളവാകുന്നു.

قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتِيَ بِهٖ ۖ إِلَّا
أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿١٦﴾

66. അദ്ദേഹം (പിതാവ്) പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ (ആപത്തുകളാൽ) വലയം ചെയ്യപ്പെടുന്നതായാലല്ലാതെ അവനെ എന്റെ അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരികതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഉറപ്പുതരുന്നതുവരെ ഞാൻ അവനെ നിങ്ങളോടൊപ്പം അയക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തിനു ഉറപ്പു നല്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നാം ഈ പറയുന്നതിനു അല്ലാഹു മേൽനോട്ടക്കാരനാകുന്നു.

وَقَالَ يَبْنَئِي لَأَتَدَخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَأَدْخُلُوا مِن أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا
أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ مِن شَيْءٍ ۗ إِنِ الْحُكْمُ لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿١٧﴾

67. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ മക്കളേ, നിങ്ങൾ ഒരേ വാതിലിലൂടെ പ്രവേശിക്കാതെ വ്യത്യസ്ത വാതിലുകളിലൂടെ പ്രവേശിക്കുക. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു യാതൊന്നും നിങ്ങളിൽ നിന്നു തടഞ്ഞു നിർത്താൻ എനിക്കു സാധ്യമല്ല. വിധികർത്തൃത്വം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാകുന്നു. ഞാൻ അവനിൽ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവർ അവനിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കട്ടെ.

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسٍ يَعْذُوبُ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨﴾

68. അവരുടെ പിതാവ് അവരോട് കല്പിച്ച വിധത്തിൽ അവർ (വിവിധ കവാടത്തിലൂടെ) പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിൽ നിന്നു ഒന്നും അവരിൽനിന്നു തടഞ്ഞു നിർത്താൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചിരുന്നില്ല. യഅ്ബൂബിന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരാ വശ്യം അദ്ദേഹം പൂർത്തീകരിച്ചുവെന്നു മാത്രം. നാം അദ്ദേഹത്തിനു പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിനാൽ, തീർച്ചയായും അദ്ദേഹം അറിവുള്ളവനാണ്. പക്ഷേ, മനുഷ്യരിൽ അധിക പേരും അറിയുന്നില്ല.

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾

69. അവർ യൂസൂഫിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ സഹോദരനെ അടുത്തു വരുത്തി. എന്നിട്ട് അവനോട് പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും ഞാൻ തന്നെയാണ് നിന്റെ (നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ) സഹോദരൻ. അതിനാൽ ഇവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചൊന്നും നീ വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല.

فَلَمَّا جَهَرَهُمْ بِجَهَارِهِمْ جَعَلَ السَّيْقَاةَ فِي رِجْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيبُ إِنَّكُمْ لَسُرُوقُونَ ﴿٢٠﴾

70. അങ്ങനെ അവർക്കുള്ള ചരക്കുകൾ അവർക്ക് ഒരുക്കിക്കൊടുത്തപ്പോൾ തന്റെ സഹോദരന്റെ ഭാഗ്യത്തിൽ അദ്ദേഹം (യൂസൂഫ്) പാനപാത്രം വെച്ചു. പിന്നീട് ഒരു വിളംബരക്കാരൻ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: ഹേ, യാത്രാസംഘമേ, തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ മോഷ്ടാക്കൾ തന്നെയാണ്.

قَالُوا وَقَبُلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقَدُونَ ﴿٢١﴾

71. അവരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു (യാത്രാസംഘം) ചോദിച്ചു: എന്താണ് നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടത്?

قَالُوا تَفْقَدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلَيْمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٢٢﴾

72. അവർ പറഞ്ഞു: രാജാവിന്റെ അളവുപാത്രം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത് കൊണ്ടുവന്നു തരുന്നവന് ഒരൊട്ടകത്തിന്റെ ചുമട് (ധാന്യം സമ്മാനം)ഉണ്ട്. ഞാൻ അതിന് ഉത്തരവാദിയാകുന്നു.

قَالُوا تَأَلَّاهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٢﴾

73. അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു തന്നെയാണ (സത്യം)! ഞങ്ങൾ നാട്ടിൽ കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടി വന്നതല്ലെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ. ഞങ്ങൾ മോഷ്ടാക്കളും അല്ല.

قَالُوا فَمَا جَزَاءُؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ ﴿٧٣﴾

74. അവർ ചോദിച്ചു: എന്നാൽ നിങ്ങൾ കള്ളം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ എന്തു ശിക്ഷയാണ് നല്കേണ്ടത്?

قَالُوا جَزَاءُؤُهُ مِنْ وَجْدٍ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاءُؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٤﴾

75. അവർ പറഞ്ഞു: അതിനുള്ള ശിക്ഷ ആരുടെ ഭാഗ്യത്തിൽ നിന്നാണോ അത് കണ്ടുകിട്ടുന്നതാ അപ്പോൾ അവൻ തന്നെയാണ (അവനെ പിടിച്ചുവെക്കുകയാണ്) അതിനുള്ള പിഴ. അപ്രകാരമാണ് ഞങ്ങൾ അക്രമികൾക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ تَرَفَعَ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

76. എന്നിട്ട് (യൂസൂഫ്) തന്റെ സഹോദരന്റെ ഭാഗ്യം പരിശോധിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവരുടെ ഭാഗ്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു തുടങ്ങി. പിന്നീട് തന്റെ സഹോദരന്റെ ഭാഗ്യത്തിൽ നിന്ന് അത് പുറത്തെടുത്തു. അപ്രകാരം നാം യൂസൂഫിനുവേണ്ടി തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിലല്ലാതെ രാജാവിന്റെ നിയമമനുസരിച്ച് (ഈജിപ്തിലെ രാജകീയ നിയമമനുസരിച്ച്) തന്റെ സഹോദരനെ പിടിച്ചുവെക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് പദവികൾ ഉയർത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. എല്ലാ അറിവുള്ളവരുടെയെല്ലാം മീതെ എല്ലാം അറിയുന്നവനുണ്ട്.

قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرِقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٦﴾

77. അവർ (സഹോദരന്മാർ) പറഞ്ഞു: ഇവൻ മോഷ്ടിച്ചെങ്കിൽ ഇവന്റെ ഒരു സഹോദരനും മുമ്പ് മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത് യൂസൂഫ് തന്റെ മനസ്സിൽ മറച്ചുവെച്ചു. അവരോട് അത് വെളിപ്പെടുത്തിയതുമാില്ല. അദ്ദേഹം (വ്യംഗ്യമായി)പറഞ്ഞു: നിങ്ങളാണ് മോശ

മായ നിലപാടുകാർ. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയൊക്കെ നന്നായറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു.

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ ۗ إِنَّا

نَرْنَكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾

78. അവർ പറഞ്ഞു: പ്രഭോ, ഇവൻ പടുവൃദ്ധനായ ഒരു പിതാവുണ്ട്. അതിനാൽ ഇവനു പകരമായി അങ്ങ് ഞങ്ങളിൽ ഒരാളെ പിടിച്ചുവെച്ചാലും. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അങ്ങയെ കാണുന്നത് വളരെ സദ്‌വൃത്തരിൽ ഒരാളായിട്ടാണ്.

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِذْ

لَطَمُونَا ﴿٧٩﴾

79. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! നമ്മുടെ സാധനം ആരുടെ അടുക്കൽ നാം കണ്ടെത്തിയോ അവനെയല്ലാതെ നാം പിടിച്ചു വെക്കുകയോ? എങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അതിക്രമികളായിത്തീരും.

فَلَمَّا أَسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمَنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ ۗ فَلَنْ أBRَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ

الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾

80. അങ്ങനെ അവനെ(സഹോദരനെ) സംബന്ധിച്ചു നിരാശരായപ്പോൾ അവർ തന്നിച്ചു മാറിയിരുന്നത് കൂടിയാലോചിച്ചു. അവരിൽ മുതിർന്നവൻ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടെ, നിങ്ങളുടെ പിതാവ് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങളോട് ഉറപ്പ് വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, മുമ്പ് യൂസുഫിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും. അതിനാൽ എന്റെ പിതാവ് എന്നിക്കനുവാദം തരികയോ അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു എന്നിക്ക (വല്ല പരിഹാരവും)വിധിച്ചു തരികയോ ചെയ്യുന്നതുവരേക്കും ഞാൻ ഈ നാട് വിടുകയില്ല. അവൻ (അല്ലാഹു) വിധി കർത്താക്കളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനെത്രെ.

أَرْجِعُوا إِلَيَّ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ أَبَنَكَ سَرَقَ وَمَا

شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾

81. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ അടുത്ത് മടങ്ങിച്ചെന്നു പറയുക: ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, തീർച്ചയായും അങ്ങയുടെ മകൻ മോഷ്ടിച്ചു. (ഈ കളവ് നടത്തുന്നത് ഞങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ല). ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ പേരിൽ മാത്രമാണ് ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഞങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം അറിയുമായിരുന്നില്ല.

وَسَأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعَيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾

82. ഞങ്ങൾ പോയിരുന്ന രാജ്യക്കാരോടും ഞങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന യാത്രാസംഘത്തോടും ചോദിച്ചു നോക്കുക. ഞങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവർ തന്നെയാണ്.

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبِرْ جَمِيلًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾

83. (യഅ്ഘുബ്) പറഞ്ഞു: അല്ല, നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ നിങ്ങൾക്കു എന്തോ കാര്യം ഭംഗിയായി തോന്നിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഭംഗിയായി ക്ഷമിക്കുകതന്നെ. ഒരുവേള അല്ലാഹു അവരെയെല്ലാവരെയും എന്റെ അടുക്കലെത്തിച്ചേക്കും. തീർച്ചയായും അവൻ എല്ലാം അറിയുന്നവനും യുക്തിജ്ഞാനമല്ലോ.

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَأَبِیْضَت عَيْنَاهُ مِنْ الْخُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾

84. അവരിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞുമാറി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഹാ, യൂസുഫിന്റെ കാര്യമെത്ര കഷ്ടം! ദുഃഖം കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇരുകണ്ണുകളും വെളുത്തു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം (ദുഃഖം) കടിച്ചിറക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْؤُا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾

85. അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ്, അങ്ങു പറ്റു അവശനാവുകയോ ജീവൻ വെടിയുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ യൂസുഫിനെ ഓർത്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും.

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَخُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

86. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ വേവലാതിയും എന്റെ ദുഃഖങ്ങളും അല്ലാഹുവോടു മാത്രമാണ് ഞാൻ ആവലാതിപ്പെടുന്നത്. നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ഞാൻ അറിയുന്നുണ്ട്.

يَذَّبَنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْتِيَسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْتِيَسُ مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمَ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾

87. എന്റെ മക്കളേ! നിങ്ങൾ പോകുക! എന്നിട്ടു യൂസുഫിനെയും അവന്റെ സഹോദരനെയും കുറിച്ചു അന്വേഷിക്കുവിൻ! അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ നിരാശരാവരുത്. അവിശ്വാസികളായ ജനതയല്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു നിരാശപ്പെടുന്നതല്ല, തീർച്ച.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضْعَةٍ مُرَجَنَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٨٨﴾

88. അങ്ങനെ അവർ (യൂസൂഫിന്റെ) അടുക്കൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: പ്രഭോ, ഞങ്ങളെയും ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെയും ദുരിതം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. നിസ്സാരമായ ചരകുകളേ ഞങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളൂ. അതിനാൽ താങ്കൾ ഞങ്ങൾക്ക് അളവ് മുഴുവൻ തന്നാലും. ഞങ്ങൾക്ക് ധാനം തരികയും വേണം. തീർച്ചയായും ധാനധർമ്മം ചെയ്യുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്.

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٨٨﴾

89. അദ്ദേഹം (യൂസൂഫ്) പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ അവിവേകികളായിരുന്നപ്പോൾ യൂസൂഫിനോടും അവന്റെ സഹോദരനോടും നിങ്ങൾ ചെയ്തതെന്താണെന്ന് അറിയാമോ?

قَالُوا أَعَيْنَاكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٩﴾

90. അവർ ചോദിച്ചു: നീ തന്നെയാണോ യൂസൂഫ്? അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഞാൻ തന്നെയാണ് യൂസൂഫ്. ഇത് എന്റെ സഹോദരനും. അല്ലാഹു ഞങ്ങളോട് ഔദാര്യം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ആർ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ക്ഷമ പാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അത്തരം സദ്ഗുണങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു പാഴാക്കിക്കളയുകയില്ല, തീർച്ച.

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَازَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ﴿٩٠﴾

91. അവർ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവാണ് സത്യം! തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾക്ക് ഉപരി അല്ലാഹു നിന്നെ പരിഗണിച്ചിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ തെറ്റുകാരായിരിക്കുന്നു.

قَالَ لَا تَثْرِبَ عَلَيْكُمْ أَيُّومَ يُغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩١﴾

92. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇന്നു നിങ്ങളുടെ പേരിൽ പ്രതികാരനടപടിയൊന്നുമില്ല. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പ് നൽകട്ടെ. അവൻ കരുണയുള്ളവരിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും കരുണികനാകുന്നു.

أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقُوَّةَ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأَنْتَوْنِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٩٢﴾

93. നിങ്ങൾ എന്റെ ഈ കുപ്പായവുമായി പോകുവിൻ. എന്നിട്ട് അത് എന്റെ പിതാവിന്റെ മുഖത്ത് ഇട്ടു കൊടുക്കുക. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം കാഴ്ചയുള്ളവനായിത്തീരും. പിന്നെ നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെ മുഴുവനും എന്റെ അടുത്ത് കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുവിൻ.

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿٩٣﴾

94. യാത്രാസംഘം (ഈജിപ്ത്)വിട്ടപ്പോൾ (കൻഠാനിലുള്ള) അവരുടെ പിതാവ് പറഞ്ഞു: തീർച്ചയായും യൂസൂഫിന്റെ സുഗന്ധം എനിക്കനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട്. നിങ്ങളെന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടം ബാധിച്ചവനായി ആക്ഷേപിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ!

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿٩٥﴾

95. (വീട്ടുകാർ) പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ (സത്യം)! നിശ്ചയമായും താങ്കൾ താങ്കളുടെ പഴയ വഴികേടിൽതന്നെയാണ (ഇപ്പോഴും).

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۗ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنَّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩٦﴾

96. അനന്തരം, സന്തോഷവാർത്തയുമായി വരുന്നവൻ എത്തിച്ചേർന്നപ്പോൾ, അയാൾ ആ കുപ്പായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഇട്ടുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം കാഴ്ചയുള്ളവനായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ; നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ചിലത് ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു അറിയുന്നുവെന്നു?

قَالُوا يَتَّابَانَا ۖ اسْتَغْفِر لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿٩٧﴾

97. അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, അങ്ങനേ, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, ഞങ്ങളുടെ പാപമോചനത്തിനായി പ്രാർഥിക്കണേ; തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ തെറ്റുകാരായിരിക്കുന്നു.

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٩٨﴾

98. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാനെന്റെ രക്ഷിതാവിനോടു പാപമോചനത്തിനായി പ്രാർഥിക്കാം. തീർച്ചയായും അവൻ ഏറെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَبْوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ ﴿٩٩﴾

99. അനന്തരം അവർ യൂസുഫിന്റെ അടുക്കൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം (യൂസുഫ്) തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ തന്നിലേക്കു അടുപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം സുരക്ഷിതരായി നിങ്ങൾ ഈജിപ്റ്റിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ!

وَرَفَعَ أَبْوِيهِ عَلَىٰ الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبَتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُءُوسِ يَدَيَّ مِنْ قَبْلُ ۖ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ الْمِصْرِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۗ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿١٠٠﴾

100. അദ്ദേഹം തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ സിംഹാസനത്തിൽ കയറ്റിയിരുത്തി. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രണാമമർപ്പിക്കുന്നവരായി വീണു. അദ്ദേഹം (യൂസുഫ്) പറഞ്ഞു: എന്റെ പിതാവേ, ഞാൻ പണ്ടു കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ സാക്ഷാൽക്കാരമാണിത്. എന്റെ രക്ഷിതാവ് അത് യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നെ തടവറയിൽനിന്നു മോചിപ്പിച്ചപ്പോഴും എനിക്കും എന്റെ സഹോദരങ്ങൾക്കുമിടയിൽ പിശാച് ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിയ

ശേഷം അവൻ നിങ്ങളെയെല്ലാം മരുഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നപ്പോഴും അവൻ എന്നോട് വളരെയേറെ ഔദാര്യം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. തീർച്ചയായും എന്റെ രക്ഷിതാവ് താനുദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി നടപ്പാക്കുന്നവനാണ്. തീർച്ചയായും അവൻ എല്ലാം അറിയുന്നവനും യുക്തിജ്ഞനും തന്നെ.

100. ഇവിടെ 'പ്രണാമം'(സുജൂദ്)എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷ ആരാധനയുടെ സുജൂദ് ആകുന്ന സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരമല്ല; മറിച്ച് ഉപചാരത്തിന്റെ സുജൂദ്കളാകുന്ന തലകുനിക്കൽ, കുനിഞ്ഞു നിൽക്കൽ, മുട്ടുകുത്തൽ പോലുള്ള പ്രണാമങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. ഇന്നും ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ഈ സമ്പ്രദായമുണ്ട്. 'കുനിയുക' എന്നതു മാത്രമാണ് സുജൂദിന്റെ മൂലാർത്ഥം. ഇങ്ങനെ കുനിയുന്നതിന് അറബിയിൽ 'സുജൂദ്' എന്നും ഇംഗ്ലീഷിൽ(bow) എന്നും പറഞ്ഞു വരുന്നു. ഇസ്രാഈലിന്റെ സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള 'സുജൂദ്' ആദരവിന് വേണ്ടിയോ അഭിവാദ്യത്തിനുവേണ്ടിയോ പോലും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് ചെയ്യുന്നതല്ല ദൈവദത്തമായ ഒരു ശരീഅത്തിലും ഒരിക്കലും അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

﴿ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴾ (111)

101. (അദ്ദേഹം പ്രാർഥിച്ചു) എന്റെ നാഥാ! നീ എന്നിക്ക് അധികാരത്തിൽ നിന്നും (ചിലത്) നൽകുകയും സ്വപ്നങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നും ചിലത് എന്നിക്ക് നീ പഠിപ്പിച്ചു തരികയും ചെയ്തു. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സ്രഷ്ടാവേ! ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നീയാണെന്റെ രക്ഷകൻ. നീ എന്നെ മുസ്ലിമായി മറിപ്പിക്കുകയും സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!.

﴿ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ﴾ (112)

102. (നബിയേ) നാം നിനക്ക് ബോധനമായി നൽകുന്ന അദൃശ്യവാർത്തകളിൽ പെട്ടതാകുന്നു അത്. (യൂസുഫിനെതിരിൽ)അവർ കൂടിയിരുന്ന് ഗൂഢാലോചന നടത്തി അവർ തങ്ങളുടെ പദ്ധതി തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ നീ അവരുടെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ.

﴿ وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ﴾ (113)

103. എന്നാൽ നീ എത്രതന്നെ ആഗ്രഹിച്ചാലും അവരിൽ അധികമാളുകളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

﴿ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴾ (114)

104. നീ ഇതിന്റെ പേരിൽ പ്രതിഫലമൊന്നും ചോദിക്കുന്നില്ല. ഇതാകട്ടെ ലോകർക്കൊക്കെയുള്ള ഒരു ഉൽബോധനം മാത്രമാകുന്നു.

﴿ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَاتٍ فِى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُمْرُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ﴾ (115)

105. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും എത്രയെത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണുള്ളത്. അവയെ അവഗണിച്ചു കൊണ്ട് അവർ അവയുടെ അടുത്തു കൂടി കടന്നു പോകുന്നു.

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿١٦﴾

106. അവരിൽ ഏറെ പേരും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നത് അവനിൽ (മറ്റുള്ളവയെ) പങ്കു ചേർക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട് മാത്രമാണ്.

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ

تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٧﴾

107. അവരെ വലയം ചെയ്യുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ അവരിൽ വരികയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ ഓർക്കാതിരിക്കെ പെട്ടെന്നു അന്ത്യദിനം അവരിൽ വരികയോ ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നും അവർ നിർഭയരായിരിക്കയാണോ?

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ

وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٨﴾

108. പറയുക: ഇതാകുന്നു എന്റെ മാർഗ്ഗം. തികഞ്ഞ ദ്രവബോധത്തോടുകൂടി അല്ലാഹുവിലേക്കു ഞാൻ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഞാനും എന്നെ പിൻപറ്റിയവരും. അല്ലാഹു എത്ര പരിശുദ്ധൻ! ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ പങ്കുചേർക്കുന്നവനല്ല.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا

فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ

خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٩﴾

109. നിനക്കു മുമ്പു നാം വിവിധ രാജ്യക്കാരിൽ നിന്നും സന്ദേശം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്ന പുരുഷന്മാരെ തന്നെയാണ് നാം ദൂതന്മാരായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളത്. അയച്ചിട്ടുള്ള ദൂതന്മാരെല്ലാം മനുഷ്യർ തന്നെയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഇക്കൂട്ടർ (അവിശ്വാസികൾ) ഭൂമിയിൽ സഞ്ചരിച്ചു തങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളുടെ അന്ത്യം എങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്നു കണ്ടിട്ടില്ലേ? എന്നാൽ പരലോകമാണ് സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർക്കു കൂടുതൽ ഉത്തമമായിട്ടുള്ളത്. ഇതൊന്നും നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّى

مَنْ نَشَاءُ ۗ وَلَا يَرَدُ بِأَسْتَأْذِنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠﴾

110. അങ്ങനെ ദൈവദൂതന്മാർ (ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച്) നിരാശപ്പെടുകയും അവർ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു കളവാണെന്നു ജനം കരുതുകയും ചെയ്തപ്പോൾ നമ്മുടെ സഹായം അവർക്കു (ദൂതന്മാർക്കു) വന്നെത്തി. അപ്പോൾ നാം നിശ്ചയിച്ചവർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. കുറ്റവാളികളായ ജനത്തിൽ നിന്നു നമ്മുടെ ശിക്ഷ തട്ടിമാറ്റപ്പെടുകയില്ല.

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ

يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

111. അവരുടെ ചരിത്രത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് തീർച്ചയായും ഗുണപാഠമുണ്ട്. ഇവയൊന്നും കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്ന വർത്തമാനമല്ല. പ്രത്യുത, അതിന് മുമ്പുള്ള (വേദങ്ങളെ) സത്യപ്പെടുത്തുന്നതും സകല സംഗതികളുടെയും വിശദീകരണവും വിശ്വസിക്കുന്ന ജനത്തിന് വഴികാട്ടിയും (ദൈവ)കാരുണ്യവുമാകുന്നു.
